

Arrest

nr. 186 527 van 8 mei 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 24 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 maart 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 maart 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat X en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van Hazara origine te zijn. U behoort tot de soennitische streek van de Islam. U bent geboren op 30 november 1998 in het dorp Dara Kalan, gelegen in het district Dahana-e Ghor in de provincie Baghlan. U werkte er als landbouwer en herder en bestudeerde er de Koran in de lokale moskee. De lokale bazaar, genaamd Dana, was meestal onder de controle van de Taliban. Wanneer de Afghaanse autoriteiten de Taliban trachtten te verdrijven uit het district begon de Taliban de lokale bevolking lastig te vallen. Huizen werden geplunderd door de Taliban en de Taliban kwam in elk huis waar twee tot drie mannen aanwezig waren één iemand halen onder dwang. Deze jongens werden dan door de Taliban gebruikt als Bacha Bazi en voor zelfmoordaanslagen. 's nachts waren er daarnaast vaak gevechten. In 2013 verlieten u en uw

familie Afghanistan omwille van deze slechte veiligheidssituatie in uw regio. Jullie vestigden zich in Iran in de stad Shiraz. Jullie woonden er in de wijk Mansoria dicht bij het schrijn Shahi Chiraq. U woonde daar een jaar en half. Omwille van de moeilijke situatie daar voor Afgaanse vluchtelingen en de moeilijkheden om er aan een job te raken, verlieten u en uw vader Iran. Uw vader trok terug naar Dara Kalan dorp in Afghanistan en u kwam naar België. Na ongeveer 2 maanden reizen kwam u op 11 november 2015 aan in België, waar u op 24 november 2015 asiel aanvraagde. Ter staving van uw asielaanvraag legde u op 18 november 2016 volgende originele documenten voor: uw taskara en de taskara's van uw vader en grootvader. Uw voogd bezorgde het CGVS op 18 november 2016 ook een medisch attest van dokter X waarin verklaard wordt dat u verschillende littekens hebt.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Het blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan en uw verblijf als Afgaanse vluchteling in Iran. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u inconsistente en zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt in verband met uw familiaal netwerk in België.

Zo verklaart u aanvankelijk op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dd. 24 november 2015 naar België te zijn gekomen samen met de oom van uw vader, genaamd T.(...) A.(...) N.(...), zijn vrouw en drie kinderen (Fiche niet begeleide minderjarige vreemdeling, p.3-4). Tijdens uw tweede gehoor op de DVZ dd. 29 juni 2016 vermeldt u plots helemaal niets meer over deze leden van uw familie waarmee u naar België zou gereisd zijn (Verklaring DVZ, vraag 18). Ook tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaart u helemaal alleen naar Europa te zijn gekomen (CGVS, p.27-28). U werd er dan ook op gewezen dat u tijdens het eerste interview op de DVZ had verklaard dat u samen met uw oom Alla Noor TAJIK, zijn vrouw en drie kinderen naar België was gekomen. U reageert hierop door te stellen dat hij geen familielid van u is en dat u hem enkel leren kennen had tijdens uw reis naar Europa. Hij zou ook niet van dezelfde stam als u geweest zijn. U werd dan ook gewezen op het feit dat er in uw verklaring op DVZ dd. 24 november 2015 wel degelijk staat dat dit uw oom is en dat jullie daarenboven dezelfde familienaam hebben. Hierop kan u enkel het bevreemdende antwoord geven dat het mogelijk is dat de helft van Afghanistan de familienaam TAJIK heeft en dat u hem enkel oom langs vaders zijde noemde uit respect. U werd hierna op het bevreemdende karakter hiervan gewezen. Als reactie hierop vraagt u waarom dit bevreemdend is. U werd erop gewezen dat er op verschillende plaatsen in uw verklaringen staat dat deze man familie van u is en dat hij dezelfde familienaam heeft. Hierop antwoordt u dat u niet gezegd hebt dat hij van uw stam is (CGVS, p.28). Uw verklaringen hieromtrent zijn echter niet geloofwaardig aangezien deze persoon T.(...) A.(...) N.(...) ook verklaart afkomstig te zijn uit het dorp

Dara Kalan. Het is dan ook niet geloofwaardig dat u deze man en zijn familie pas tijdens uw reis naar Europa heeft leren kennen en het is duidelijk dat zij wel degelijk familie zijn van u. Het feit dat u hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt zorgt ervoor dat het Commissariaat-generaal geen zicht krijgt op uw werkelijk familiaal netwerk in België. Bovendien ondermijnt dit ook in ernstige mate uw algemene geloofwaardigheid.

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt in verband met uw Hazara origine en uw beroepsactiviteiten als landbouwer en herder.

Zo is het bevreemdend dat u verklaart Hazara te zijn, terwijl uw familienaam T.(...) is. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd kan u enkel antwoorden dat dit niet in uw handen ligt, maar in die van uw dode overgrootvader. U verwijst ook naar het feit dat u een taskara hebt. De bewijswaarde van Afghaanse documenten is echter heel gering zoals hieronder geargumenteed. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dat de Hazara in Baghlan nog steeds hun oude Hazaragi stamnamen hebben. Wanneer u wordt gevraagd naar deze familienamen of stamnamen kan u er echter maar twee geven. Voor de rest herinnert u deze niet en verklaart u niet te weten wat de familienaam van de mensen was. Bovendien moet opgemerkt worden dat geen van de twee namen die u geeft overeen komt met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (CGVS, p.10-11). Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat het traditionele gebied waar de Hazara's wonen in Afghanistan Hazarajat noemt. Wanneer u wordt gevraagd wat Hazarajat is beweert u echter verkeerdelijk dat dit de naam van een stam is (CGVS, p.19). Verder dient opgemerkt te worden dat de personen waarmee u aangekomen bent in België, T.(...) A.(...) N.(...) en zijn vrouw en drie kinderen, beweren de Tajiek te zijn van origine. Aangezien zoals hierboven geargumenteed kan worden aangenomen dat deze personen familie zijn van u, is het duidelijk dat dit tegenstrijdig is met uw verklaringen over uw Hazara origine, waardoor hier geen enkel geloof meer kan aan worden gehecht.

Daarnaast kan ook uw profiel als landbouwer en herder bezwaarlijk als geloofwaardig worden beschouwd. Zo wist u niets over periodes van droogte die zich hebben voorgedaan in uw district. U herinnerde zich dergelijke periodes van droogte niet (CGVS, p.21). Nochtans blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er in 2011 een droogte was die 90 percent van de graangewassen in de provincie Baghlan aangetast heeft. Een aanzienlijk gedeelte van het vee stierf ook door deze droogte. 15000 families werden hierdoor bedreigd in uw eigen district en andere districten in de provincie Baghlan. Hoewel u destijds nog kind was, is het niet aannemelijk dat u zich hier niets van zou herinneren vooral gezien u landbouwer en herder zou zijn geweest. Bovendien wist u niet te zeggen hoeveel jerib landbouwgrond uw familie juist bezat in Afghanistan. U kan alleen vaagweg zeggen dat u enkel weet heeft over de drie stukken land waarop u werkte, maar dat u voor de rest geen informatie heeft (CGVS, p.21). U verklaart dat jullie rijst, graan en aardappelen verbouwden. U verklaart ook altijd meegeholpen te hebben op het land. Wanneer hierop wordt doorgevraagd blijken uw verklaringen hieromtrent echter ongeloofwaardig. Zo verklaart u dat rijst in uw regio wordt geplant in het begin van de winter en geoogst op het einde van de winter. Dit komt helemaal niet overeen met informatie waarover het CGVS beschikt voor uw regio. Wanneer u wordt gevraagd iets te vertellen over het cultiveren van rijst kan u enkel heel vage en algemene verklaringen afleggen. Zo verklaart u dat u de rijst in het water plant als er water staat en dat je bij het planten achterwaarts moet gaan om te zien dat u er niet op stapt. Wanneer u wordt gevraagd meer te vertellen over de cultivering van rijst moet u echter het antwoord schuldig blijven. Nergens legt u hierover de doorleefde verklaringen af die zouden mogen verwacht worden van iemand die zijn hele leven heeft meegeholpen op de velden met zijn familie. Wanneer u wordt gewezen op het vage karakter van uw verklaringen hieromtrent en wordt gevraagd of uw vader en grootvader u niets meer hebben geleerd over waar u moet op letten bij het telen van rijst, verklaart u plots dat u van hen 24 uur op 24 de Koran moest bestuderen. U werd er dan ook op gewezen dat u eerder had verklaard dat u altijd meehielp op de velden. Als reactie hierop verklaart u dat u meewerkte als het het seizoen was om iets te cultiveren. Dit is niet aannemelijk door uw slechte kennis van de zaai- en oogsttijden. Ook de zaaiperiode die u noemt voor graan komt immers niet overeen met informatie waarover het CGVS beschikt voor uw provincie (CGVS, p.22-24). Ondanks dat u beweerde daarnaast ook schaapherder te zijn geweest wist u niet te zeggen wat juist moest gedaan worden wanneer een schaap ziek was. Hierover kon u enkel vaagweg zeggen dat uw vader dit deed en dat ze soms een injectie moesten krijgen. U kon niet specificeren wat voor een injectie dit dan wel was. Bovendien kende u maar één ras of soort van schapen of geiten (CGVS, p.14-15). Van een schaapherder zou logischerwijze mogen verwacht worden dat hij beter op de hoogte zou zijn van dergelijke zaken. Uw profiel van landbouwer en schaapherder is dan ook ongeloofwaardig.

Ten derde dient te worden opgemerkt dat uw kennis van uw geboortedorp Dara Kalan en het district Dahana-e Ghorī uiterst beperkt is en dat u ook over uw dagelijks leven aldaar weinig kan vertellen.

Zo verklaart u de dorpen te hebben bezocht die het dichtst bij uw eigen dorp liggen, zoals Azizan Baba, Zaimula, Maikhel Beeg, Sangi Khool en Khaki Sargeen. Wanneer u wordt gevraagd iets over deze dorpen te vertellen, wordt duidelijk dat u zo goed als niets weet over deze dorpen. Over het dorp Azizan Baba had u eerder al gezegd dat daar een school was. U kon daarnaast enkel toevoegen dat er een moskee is en dat er geen winkels zijn. Wanneer u wordt gevraagd naar de naam van de moskee moet u het antwoord schuldig blijven. Over het dorp Zaimula kan u niets zeggen. Over het dorp Maikhel Beeg kan u enkel vaagweg zeggen dat daar ergens een aardeweg is. Over het dorp Sangi Khool zegt u dat u het gezien hebt, maar dat u er niets over kan zeggen. Wanneer u wordt gevraagd iets te vertellen over het dorp Khaki Sargeen verklaart u plots dat u dat niet gezien hebt omdat het heel ver is. Nochtans had u iets eerder verklaard dat u daar wel degelijk geweest was (CGVS, p.33-34). Over het Daymirak kan u zeggen dat het een stam is. Wanneer echter wordt gevraagd waar zij leven moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.37). Nochtans is het dorp Daymirak erg dicht bij uw eigen dorp Dara Kalan gelegen en het is dan ook niet aannemelijk dat u dit dorp niet zou weten liggen, al was het maar bij benadering. Daarnaast verklaart u ook twee of drie keer naar Pol-e Khumri te zijn geweest naar het ziekenhuis daar. Wanneer u wordt gevraagd iets te vertellen over deze stad kan u enkel zeggen dat u er een plein hebt gezien dat ze het plein van Pol-e Khumri noemen (CGVS, p.34-35). Dergelijke vage verklaringen overtuigen in geen geval. Daarnaast blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dat de buitenlandse troepen in Dahana-e Ghorī in 2012 de macht hebben overgedragen aan de Afghaanse veiligheidsdiensten. Wanneer u wordt gevraagd wanneer dit gebeurd is, weet u dit echter niet. U verklaart eerst dat ze daar altijd waren voor zover u weet. Daarna verklaart u dat u niet weet of ze daar waren of niet. Dat u dit niet zou weten indien u echt afkomstig zou zijn uit het district is niet aannemelijk. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt ook dat de buitenlandse troepen er onder de controle stonden van het Hongaarse Provincial Reconstruction Team, beter bekend als PRT, samen met Duitse troepen en Amerikaanse speciale eenheden. Wanneer wordt gevraagd van welke nationaliteit de buitenlandse troepen er waren, kan u enkel zeggen dat er Amerikanen waren, maar geen van de andere nationaliteiten geven. Bovendien heeft u geen kennis van wat de PRT is (CGVS, p.36-37). Daarenboven kent u het verschil niet tussen Dahana-e Ghorī en Dand-e Ghorī. U verklaart dat beiden hetzelfde zijn, maar dat de mensen zich hiertussen soms vergissen. Er blijkt echter uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Dand-e Ghorī een gebied is van 60 à 70 dorpen ten noordwesten van Pul-e Khumri, terwijl Dahana-e Ghorī het district is waar u zelf woont. Het is niet aannemelijk dat u dit verschil niet zou kennen indien u echt zou afkomstig zijn van de streek (CGVS, p.37). Verder beweert u ook dat er geen overstromingen zijn geweest in Dahana-e Ghorī. Nochtans blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er een ernstige overstroming was in uw district in 2012. Het is dan ook niet aannemelijk dat u dit niet zou weten. U kan wel spontaan zeggen dat er een aardbeving is geweest in 2013. Uw vader zou u dit verteld hebben. Wanneer u wordt gevraagd hier iets meer over te vertellen kan u echter enkel zeggen dat het niet ernstig was en dat u er niet meer informatie over hebt (CGVS, p.38). Dit komt dan ook helemaal niet doorleefd over. In 2014 werd er volgens informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt een nieuwe school gebouwd in uw dorp. U beweert in 2015 een tijdje terug gekeerd te zijn naar uw dorp, gedurende ongeveer 18 à 19 dagen. Wanneer u wordt gevraagd of er ondertussen een nieuwe school in uw dorp is gebouwd antwoordt u foutief dat er geen nieuwe school in Dara Kalan is gebouwd (CGVS, p.38). Dit ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het dorp. U legde vervolgens ook verwarde en bevreemdende verklaringen af over wie nu eigenlijk de macht heeft in het district centrum van Dahana-e Ghorī district. U werd de vraag gesteld of het districtscentrum ooit is overgenomen geweest door de Taliban. Hierop reageert u eerst op een verwarrende manier zowel 'altijd' als 'één keer'. U voegt toe dat u geen informatie hebt voor het jaar dat u hier in België bent. U werd dan ook gevraagd om uit te leggen waarom u 'altijd' antwoordde. Hierop antwoordt u dat ze er 's nachts waren. U werd gevraagd wie de macht heeft in Dahana-e Ghorī district, waarop u antwoordt dat dit het hoofd van de commandanten is (Afghaanse veiligheidsdiensten). U werd dan ook nogmaals de vraag gesteld of het districtscentrum van Dahana-e Ghorī ooit is overgenomen door de Taliban. Hierop antwoordt u dan 'neen'. Er dient te worden opgemerkt dat uw dorp dicht bij het districtscentrum van Dahana-e Ghorī is gelegen. U zou hier dan ook logischerwijze beter van op de hoogte moeten zijn indien u echt afkomstig was van Dahana-e Ghorī en uw verwarde en bevreemdende verklaringen hieromtrent ondermijnen dan ook verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het district. Wanneer u wordt gevraagd naar ziekenhuizen in Dahana-e Ghorī district, kan u enkel twee ziekenhuizen noemen in de stad Pol-e Khumri, die dus niet in uw district Dahana-e Ghorī liggen. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er drie ziekenhuizen of klinieken zijn in uw eigen district Dahana-e Ghorī. Dat u geen

enkele van deze kan geven ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het district (CGVS, p.42). Het is ook opmerkelijk dat u maar één school kent in uw district (CGVS, p.20-21).

De verklaringen die u aflegde in verband met uw leven in Afghanistan zijn ook weinig overtuigend. Zo kunnen de verklaringen die u aflegt in verband met uw vrije tijd in Afghanistan bezwaarlijk doorleefd worden genoemd. Wanneer u een eerste keer wordt gevraagd wat u deed in uw vrije tijd zegt u eerst dat u niets deed en thuis was. Wanneer u de vraag wordt gesteld of u soms buiten speelde met uw vrienden, antwoordt u dat uw vader u sloeg wanneer hij u zag spelen. Wanneer wordt doorgevraagd waar u soms speelde in het dorp kan u enkel zeggen dat dit dicht bij de moskee was en in de omgeving van uw huis. U kan geen andere plaatsen geven. De vage en ondoorleefde verklaringen die u aflegt hieromtrent ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Dara Kalan in Dahana-e Ghor district (CGVS, p.24-25).

Ten vierde dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw leven als Afghaanse vluchteling in Iran niet overtuigen en dat uw kennis van de Afghaanse gemeenschap in Iran heel beperkt is.

Zo wist u niet te zeggen waar u precies woonde in Iran. U kon wel zeggen dat u er in de wijk Mansoria woonde dicht bij het schrijn Shahi Chiraq, maar wist niet te zeggen in welke straat u juist woonde. U verklaart dat de straten er nummers hadden, maar u beweert de nummer van uw straat niet meer te herinneren. Dergelijke vage verklaringen ondermijnen sterk de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Iran. U beweert daarnaast dat er winkels en supermarkten waren in de buurt waar u woonde. Wanneer u wordt gevraagd naar de namen van deze winkels kan u deze niet geven. U beweert namelijk dat deze winkels geen namen hadden (CGVS, p.16). U wist ook niet te zeggen hoeveel huur jullie juist betaalden in Iran en hoeveel uw moeder er verdiende met het maken van handschoenen voor in de douche (CGVS, p.17-18). Bovendien kent u geen enkele andere wijk of buurt in Shiraz (CGVS, p.35).

U wist daarnaast ook niets te vertellen over de Afghaanse gemeenschap in Iran. Wanneer u wordt gevraagd naar Afghaanse mensen in Shiraz kan u één andere naam noemen, maar wanneer u word gevraagd iets meer te vertellen over deze persoon kan u dit niet. Wanneer u wordt gevraagd naar andere Afghaanse mensen die er woonden moet u het antwoord schuldig blijven. U hebt ook geen idee of de Afghanen een vertegenwoordiger hebben in Shiraz (CGVS, p.36).

Over uw leven in Iran legt u erg vage en ondoorleefde verklaringen af. Zo beweert u aanvankelijk 24 uur op 24 thuis te hebben gezeten en niet buiten te zijn gekomen. U werd dan ook de vraag gesteld wat u dan deed om de tijd te laten voorbij gaan. Hierop antwoordt u dat u thuis was en niets deed om de tijd te doden. Logischerwijze zou een jaar en half het huis niet uitkomen erg moeilijk zijn en u zou hier logischerwijze dan ook meer moeten over kunnen vertellen. U werd hier dan ook met geconfronteerd. Hierna verklaart u plots wel soms buiten gekomen te zijn, maar niet veel. U verklaart soms naar buiten gekomen te zijn tot aan de zijkant van het schrijn, maar niet naar andere plaatsen. U werd dan ook gevraagd hoe vaak u naar het schrijn was gegaan. Hierop antwoordt u dat u daar maar één keer bent geweest. U werd er dan ook op gewezen dat uw verklaringen in verband met uw verblijf in Iran vaag waren en u werd erop gewezen dat u het CGVS moet proberen overtuigen dat u daar echt gewoond hebt. Hierop reageert u door te zeggen dat u vragen zal beantwoorden. Uw hierop volgende verklaringen blijven echter erg vaag. U kan enkel nog stellen dat u soms naar een weg genaamd Ahmadi ging 's avonds. U werd dan ook gevraagd wat u dan al die tijd binnen in uw huis deed. Hierover kan u enkel zeggen dat u de Koran studeerde, hielp in het huishouden en naar tv keek. Wanneer u wordt gevraagd hier iets meer over te vertellen moet u echter het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.25-26). Aangezien u een jaar en half in Iran beweert verbleven te hebben mag er logischerwijze verwacht worden dat u meer zou kunnen vertellen over uw leven daar. Uw vage en ondoorleefde verklaringen ondermijnen dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Iran.

U beweert daarnaast gedeporteerd te zijn van Iran naar Afghanistan. Ook uw verklaringen hieromtrent zijn echter weinig overtuigend. Zo had u geen idee welke Iraanse veiligheidsdienst u juist gearresteerd had. U beweert dat er maar één Iraanse politie is. Dat klopt niet volgens informatie waarover het CGVS beschikt en indien u daadwerkelijk een jaar en half in Iran zou verbleven hebben zou u hiervan beter op de hoogte moeten zijn. Daarnaast beweert u opgesloten geweest te zijn in een centrum genaamd Urduga. U verklaart dat daar veel andere Afghanen aanwezig waren. Wanneer u wordt gevraagd iets over deze mensen te vertellen of namen te geven, moet u het antwoord schuldig blijven en beweert u

met niemand gesproken te hebben (CGVS, p.30). Dergelijke vage verklaringen ondermijnen in sterke mate de geloofwaardigheid van uw beweerde deportatie.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Het medische attest dat u voorlegt bevestigt dat u littekens hebt op verschillende plaatsen op uw lichaam. Zo hebt u littekens op uw voorhoofd, op uw behaarde hoofdhuid en op uw buik. Het medisch attest biedt echter geen uitsluitel over de omstandigheden waarin u deze littekens heeft opgelopen. Bovendien verklaart u op de DVZ dd. 24 november 2015 dat u op uw reisweg naar Europa van een berg bent gevallen en dat u hierdoor een hoofdwonde kreeg. Dit is dan ook een waarschijnlijke verklaring voor de littekens op uw voorhoofd en behaarde hoofdhuid (Fiche nietbegeleide minderjarige vreemdeling, p.2).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Dara Kalan gelegen in de provincie Baghlan. Ook uw verblijf als Afghaans vluchteling in Iran kan niet als geloofwaardig worden bevonden. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u in Afghanistan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. Ook uw verblijf in Iran als Afghaans vluchteling werd niet geloofwaardig bevonden.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 18 november 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd later tijdens het gehoor geconfronteerd met het feit dat u het aan de hand van uw verklaringen niet aannemelijk maakt dat u uit de door u beweerde streek van Afghanistan komt. U werd er nogmaals op gewezen dat het belangrijk is voor het CGVS om een zicht te krijgen op uw reële situatie, maar dat u dat niet mogelijk maakt. U werd duidelijk gemaakt dat het Commissariaat op deze

manier uw nood aan bescherming niet correct kan beoordelen (CGVS, p.37). U blijft echter bij uw verklaringen omtrent uw herkomst en reageert door te stellen dat u op alle hierop volgende vragen zal antwoorden voor zover u het antwoord kent (CGVS, p.37). De antwoorden die u vervolgens geeft overtuigen echter helemaal niet en deze ondermijnen dan ook verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Dahana-e Ghorī district in de provincie Baghlan.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dus dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofdte geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop deze beslissing gebaseerd is werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker geeft een inhoudelijke kritiek op de motieven van de bestreden beslissing.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofdte van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met

algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan het asielrelaas van verzoeker. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Het blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan en uw verblijf als Afghaanse vluchteling in Iran. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u inconsistente en zelfs tegenstrijdige verklaringen aflegt in verband met uw familiaal netwerk in België.

Zo verklaart u aanvankelijk op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dd. 24 november 2015 naar België te zijn gekomen samen met de oom van uw vader, genaamd T.(...) A.(...) N.(...), zijn vrouw en drie kinderen (Fiche niet begeleide minderjarige vreemdeling, p.3-4). Tijdens uw tweede gehoor op de DVZ dd. 29 juni 2016 vermeldt u plots helemaal niets meer over deze leden van uw familie waarmee u naar België zou gereisd zijn (Verklaring DVZ, vraag 18). Ook tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaart u helemaal alleen naar Europa te zijn gekomen (CGVS, p.27-28). U werd er dan ook op gewezen dat u tijdens het eerste interview op de DVZ had verklaard dat u samen met uw oom A.(...) N.(...) T.(...), zijn vrouw en drie kinderen naar België was gekomen. U reageert hierop door te stellen dat hij geen familielid van u is en dat u hem enkel leren kennen had tijdens uw reis naar Europa. Hij zou ook niet van dezelfde stam als u geweest zijn. U werd dan ook gewezen op het feit dat er in uw verklaring op DVZ dd. 24 november 2015 wel degelijk staat dat dit uw oom is en dat jullie daarenboven dezelfde familienaam hebben. Hierop kan u enkel het bevreemdende antwoord geven dat het mogelijk is dat de helft van Afghanistan de familienaam T.(...) heeft en dat u hem enkel oom langs vaders zijde noemde uit respect. U werd hierna op het bevreemdende karakter hiervan gewezen. Als reactie hierop vraagt u waarom dit bevreemdend is. U werd erop gewezen dat er op verschillende plaatsen in uw verklaringen staat dat deze man familie van u is en dat hij dezelfde familienaam heeft. Hierop antwoordt u dat u niet gezegd hebt dat hij van uw stam is (CGVS, p.28). (...) Het is dan ook niet gelofwaardig dat u deze man en zijn familie pas tijdens uw reis naar Europa heeft leren kennen en het is

duidelijk dat zij wel degelijk familie zijn van u. Het feit dat u hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt zorgt ervoor dat het Commissariaat-generaal geen zicht krijgt op uw werkelijk familiaal netwerk in België. Bovendien ondermijnt dit ook in ernstige mate uw algemene geloofwaardigheid.

Ten tweede dient te worden opgemerkt dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt in verband met uw Hazara origine en uw beroepsactiviteiten als landbouwer en herder.

Zo is het bevreemdend dat u verklaart Hazara te zijn, terwijl uw familienaam T.(...) is. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd kan u enkel antwoorden dat dit niet in uw handen ligt, maar in die van uw dode overgrootvader. U verwijst ook naar het feit dat u een taskara hebt. De bewijswaarde van Afghaanse documenten is echter heel gering zoals hieronder geargumenteed. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dat de Hazara in Baghlan nog steeds hun oude Hazaragi stamnamen hebben. Wanneer u wordt gevraagd naar deze familienamen of stamnamen kan u er echter maar twee geven. Voor de rest herinnert u deze niet en verklaart u niet te weten wat de familienaam van de mensen was. Bovendien moet opgemerkt worden dat geen van de twee namen die u geeft overeen komt met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (CGVS, p.10-11). Daarenboven blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat het traditionele gebied waar de Hazara's wonen in Afghanistan Hazarajat noemt. Wanneer u wordt gevraagd wat Hazarajat is beweert u echter verkeerdelijk dat dit de naam van een stam is (CGVS, p.19). (...) Aangezien zoals hierboven geargumenteed kan worden aangenomen dat deze personen familie zijn van u, is het duidelijk dat dit tegenstrijdig is met uw verklaringen over uw Hazara origine, waardoor hier geen enkel geloof meer kan aan worden gehecht.

Daarnaast kan ook uw profiel als landbouwer en herder bezwaarlijk als geloofwaardig worden beschouwd. Zo wist u niets over periodes van droogte die zich hebben voorgedaan in uw district. U herinnerde zich dergelijke periodes van droogte niet (CGVS, p.21). Nochtans blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er in 2011 een droogte was die 90 percent van de graangewassen in de provincie Baghlan aangetast heeft. Een aanzienlijk gedeelte van het vee stierf ook door deze droogte. 15000 families werden hierdoor bedreigd in uw eigen district en andere districten in de provincie Baghlan. Hoewel u destijds nog kind was, is het niet aannemelijk dat u zich hier niets van zou herinneren vooral gezien u landbouwer en herder zou zijn geweest. Bovendien wist u niet te zeggen hoeveel jerib landbouwgrond uw familie juist bezat in Afghanistan. U kan alleen vaagweg zeggen dat u enkel weet heeft over de drie stukken land waarop u werkte, maar dat u voor de rest geen informatie heeft (CGVS, p.21). U verklaart dat jullie rijst, graan en aardappelen verbouwden. U verklaart ook altijd meegeholpen te hebben op het land. Wanneer hierop wordt doorgevraagd blijken uw verklaringen hieromtrent echter ongeloofwaardig. Zo verklaart u dat rijst in uw regio wordt geplant in het begin van de winter en geoogst op het einde van de winter. Dit komt helemaal niet overeen met informatie waarover het CGVS beschikt voor uw regio. Wanneer u wordt gevraagd iets te vertellen over het cultiveren van rijst kan u enkel heel vage en algemene verklaringen afleggen. Zo verklaart u dat u de rijst in het water plant als er water staat en dat je bij het planten achterwaarts moet gaan om te zien dat u er niet op stapt. Wanneer u wordt gevraagd meer te vertellen over de cultivering van rijst moet u echter het antwoord schuldig blijven. Nergens legt u hierover de doorleefde verklaringen af die zouden mogen verwacht worden van iemand die zijn hele leven heeft meegeholpen op de velden met zijn familie. Wanneer u wordt gewezen op het vage karakter van uw verklaringen hieromtrent en wordt gevraagd of uw vader en grootvader u niets meer hebben geleerd over waar u moet op letten bij het telen van rijst, verklaart u plots dat u van hen 24 uur op 24 de Koran moest bestuderen. U werd er dan ook op gewezen dat u eerder had verklaard dat u altijd meehielp op de velden. Als reactie hierop verklaart u dat u meewerkte als het het seizoen was om iets te cultiveren. Dit is niet aannemelijk door uw slechte kennis van de zaai-en oogsttijden. Ook de zaaiperiode die u noemt voor graan komt immers niet overeen met informatie waarover het CGVS beschikt voor uw provincie (CGVS, p.22-24). (...)

Ten derde dient te worden opgemerkt dat uw kennis van uw geboortedorp Dara Kalan en het district Dahana-e Ghorī uiterst beperkt is en dat u ook over uw dagelijks leven aldaar weinig kan vertellen.

Zo verklaart u de dorpen te hebben bezocht die het dichtst bij uw eigen dorp liggen, zoals Azizan Baba, Zaimula, Maikhel Beeg, Sangi Khool en Khaki Sargeen. Wanneer u wordt gevraagd iets over deze dorpen te vertellen, wordt duidelijk dat u zo goed als niets weet over deze dorpen. Over het dorp Azizan Baba had u eerder al gezegd dat daar een school was. U kon daarnaast enkel toevoegen dat er een moskee is en dat er geen winkels zijn. Wanneer u wordt gevraagd naar de naam van de moskee moet u het antwoord schuldig blijven. Over het dorp Zaimula kan u niets zeggen. Over het dorp Maikhel Beeg

kan u enkel vaagweg zeggen dat daar ergens een aardeweg is. Over het dorp Sangi Khool zegt u dat u het gezien hebt, maar dat u er niets over kan zeggen. Wanneer u wordt gevraagd iets te vertellen over het dorp Khaki Sargeen verklaart u plots dat u dat niet gezien hebt omdat het heel ver is. Nochtans had u iets eerder verklaard dat u daar wel degelijk geweest was (CGVS, p.33-34). Over het Daymirak kan u zeggen dat het een stam is. Wanneer echter wordt gevraagd waar zij leven moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.37). Nochtans is het dorp Daymirak erg dicht bij uw eigen dorp Dara Kalan gelegen en het is dan ook niet aannemelijk dat u dit dorp niet zou weten liggen, al was het maar bij benadering. (...) Daarnaast blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt bovendien dat de buitenlandse troepen in Dahana-e Ghorī in 2012 de macht hebben overgedragen aan de Afghaanse veiligheidsdiensten. Wanneer u wordt gevraagd wanneer dit gebeurd is, weet u dit echter niet. U verklaart eerst dat ze daar altijd waren voor zover u weet. Daarna verklaart u dat u niet weet of ze daar waren of niet. Dat u dit niet zou weten indien u echt afkomstig zou zijn uit het district is niet aannemelijk. Uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt ook dat de buitenlandse troepen er onder de controle stonden van het Hongaarse Provincial Reconstruction Team, beter bekend als PRT, samen met Duitse troepen en Amerikaanse speciale eenheden. Wanneer wordt gevraagd van welke nationaliteit de buitenlandse troepen er waren, kan u enkel zeggen dat er Amerikanen waren, maar geen van de andere nationaliteiten geven. Bovendien heeft u geen kennis van wat de PRT is (CGVS, p.36-37). Daarenboven kent u het verschil niet tussen Dahana-e Ghorī en Dand-e Ghorī. U verklaart dat beiden hetzelfde zijn, maar dat de mensen zich hiertussen soms vergissen. Er blijkt echter uit informatie waarover het CGVS beschikt dat Dand-e Ghorī een gebied is van 60 à 70 dorpen ten noordwesten van Pul-e Khumri, terwijl Dahana-e Ghorī het district is waar u zelf woonde. Het is niet aannemelijk dat u dit verschil niet zou kennen indien u echt zou afkomstig zijn van de streek (CGVS, p.37). Verder beweert u ook dat er geen overstromingen zijn geweest in Dahana-e Ghorī. Nochtans blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat er een ernstige overstroming was in uw district in 2012. Het is dan ook niet aannemelijk dat u dit niet zou weten. U kan wel spontaan zeggen dat er een aardbeving is geweest in 2013. Uw vader zou u dit verteld hebben. Wanneer u wordt gevraagd hier iets meer over te vertellen kan u echter enkel zeggen dat het niet ernstig was en dat u er niet meer informatie over hebt (CGVS, p.38). Dit komt dan ook helemaal niet doorleefd over. (...) U legde vervolgens ook verwarde en bevreemdende verklaringen af over wie nu eigenlijk de macht heeft in het district centrum van Dahana-e Ghorī district. U werd de vraag gesteld of het districtscentrum ooit is overgenomen geweest door de Taliban. Hierop reageert u eerst op een verwarrende manier zowel 'altijd' als 'één keer'. U voegt toe dat u geen informatie hebt voor het jaar dat u hier in België bent. U werd dan ook gevraagd om uit te leggen waarom u 'altijd' antwoordde. Hierop antwoordt u dat ze er 's nachts waren. U werd gevraagd wie de macht heeft in Dahana-e Ghorī district, waarop u antwoordt dat dit het hoofd van de commandanten is (Afghaanse veiligheidsdiensten). U werd dan ook nogmaals de vraag gesteld of het districtscentrum van Dahana-e Ghorī ooit is overgenomen door de Taliban. Hierop antwoordt u dan 'neen'. Er dient te worden opgemerkt dat uw dorp dicht bij het districtscentrum van Dahana-e Ghorī is gelegen. U zou hier dan ook logischerwijze beter van op de hoogte moeten zijn indien u echt afkomstig was van Dahana-e Ghorī en uw verwarde en bevreemdende verklaringen hieromtrent ondermijnen dan ook verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het district. Wanneer u wordt gevraagd naar ziekenhuizen in Dahana-e Ghorī district, kan u enkel twee ziekenhuizen noemen in de stad Pol-e Khumri, die dus niet in uw district Dahana-e Ghorī liggen. Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat er drie ziekenhuizen of klinieken zijn in uw eigen district Dahana-e Ghorī. Dat u geen enkele van deze kan geven ondermijnt verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit het district (CGVS, p.42). Het is ook opmerkelijk dat u maar één school kent in uw district (CGVS, p.20-21).

De verklaringen die u aflegde in verband met uw leven in Afghanistan zijn ook weinig overtuigend. Zo kunnen de verklaringen die u aflegt in verband met uw vrije tijd in Afghanistan bezwaarlijk doorleefd worden genoemd. Wanneer u een eerste keer wordt gevraagd wat u deed in uw vrije tijd zegt u eerst dat u niets deed en thuis was. Wanneer u de vraag wordt gesteld of u soms buiten speelde met uw vrienden, antwoordt u dat uw vader u sloeg wanneer hij u zag spelen. Wanneer wordt doorgevraagd waar u soms speelde in het dorp kan u enkel zeggen dat dit dicht bij de moskee was en in de omgeving van uw huis. U kan geen andere plaatsen geven. De vage en ondoorleefde verklaringen die u aflegt hieromtrent ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst uit Dara Kalan in Dahana-e Ghorī district (CGVS, p.24-25).

Ten vierde dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen omtrent uw leven als Afghaanse vluchteling in Iran niet overtuigen en dat uw kennis van de Afghaanse gemeenschap in Iran heel beperkt is.

Zo wist u niet te zeggen waar u precies woonde in Iran. U kon wel zeggen dat u er in de wijk Mansoria woonde dicht bij het schrijn Shahi Chiraq, maar wist niet te zeggen in welke straat u juist woonde. U verklaart dat de straten er nummers hadden, maar u beweert de nummer van uw straat niet meer te herinneren. Dergelijke vage verklaringen ondermijnen sterk de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Iran. U beweert daarnaast dat er winkels en supermarkten waren in de buurt waar u woonde. Wanneer u wordt gevraagd naar de namen van deze winkels kan u deze niet geven. U beweert namelijk dat deze winkels geen namen hadden (CGVS, p.16). U wist ook niet te zeggen hoeveel huur jullie juist betaalden in Iran en hoeveel uw moeder er verdiende met het maken van handschoenen voor in de douche (CGVS, p.17-18). Bovendien kent u geen enkele andere wijk of buurt in Shiraz (CGVS, p.35).

U wist daarnaast ook niets te vertellen over de Afghaanse gemeenschap in Iran. Wanneer u wordt gevraagd naar Afghaanse mensen in Shiraz kan u één andere naam noemen, maar wanneer u wordt gevraagd iets meer te vertellen over deze persoon kan u dit niet. Wanneer u wordt gevraagd naar andere Afghaanse mensen die er woonden moet u het antwoord schuldig blijven. U hebt ook geen idee of de Afghanen een vertegenwoordiger hebben in Shiraz (CGVS, p.36).

Over uw leven in Iran legt u erg vage en ondoorleefde verklaringen af. Zo beweert u aanvankelijk 24 uur op 24 thuis te hebben gezeten en niet buiten te zijn gekomen. U werd dan ook de vraag gesteld wat u dan deed om de tijd te laten voorbij gaan. Hierop antwoordt u dat u thuis was en niets deed om de tijd te doden. Logischerwijze zou een jaar en half het huis niet uitkomen erg moeilijk zijn en u zou hier logischerwijze dan ook meer moeten over kunnen vertellen. U werd hier dan ook met geconfronteerd. Hierna verklaart u plots wel soms buiten gekomen te zijn, maar niet veel. U verklaart soms naar buiten gekomen te zijn tot aan de zijkant van het schrijn, maar niet naar andere plaatsen. U werd dan ook gevraagd hoe vaak u naar het schrijn was gegaan. Hierop antwoordt u dat u daar maar één keer bent geweest. U werd er dan ook op gewezen dat uw verklaringen in verband met uw verblijf in Iran vaag waren en u werd erop gewezen dat u het CGVS moet proberen overtuigen dat u daar echt gewoond hebt. Hierop reageert u door te zeggen dat u vragen zal beantwoorden. Uw hierop volgende verklaringen blijven echter erg vaag. U kan enkel nog stellen dat u soms naar een weg genaamd Ahmadi ging 's avonds. U werd dan ook gevraagd wat u dan al die tijd binnen in uw huis deed. Hierover kan u enkel zeggen dat u de Koran studeerde, hielp in het huishouden en naar tv keek. Wanneer u wordt gevraagd hier iets meer over te vertellen moet u echter het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.25-26). Aangezien u een jaar en half in Iran beweert verbleven te hebben mag er logischerwijze verwacht worden dat u meer zou kunnen vertellen over uw leven daar. Uw vage en ondoorleefde verklaringen ondermijnen dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Iran.

U beweert daarnaast gedeporteerd te zijn van Iran naar Afghanistan. Ook uw verklaringen hieromtrent zijn echter weinig overtuigend. Zo had u geen idee welke Iraanse veiligheidsdienst u juist gearresteerd had. U beweert dat er maar één Iraanse politie is. Dat klopt niet volgens informatie waarover het CGVS beschikt en indien u daadwerkelijk een jaar en half in Iran zou verbleven hebben zou u hiervan beter op de hoogte moeten zijn. Daarnaast beweert u opgesloten geweest te zijn in een centrum genaamd Urduga. U verklaart dat daar veel andere Afghanen aanwezig waren. Wanneer u wordt gevraagd iets over deze mensen te vertellen of namen te geven, moet u het antwoord schuldig blijven en beweert u met niemand gesproken te hebben (CGVS, p.30). Dergelijke vage verklaringen ondermijnen in sterke mate de geloofwaardigheid van uw beweerde deportatie.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Het medische attest dat u voorlegt bevestigt dat u littekens hebt op verschillende plaatsen op uw lichaam. Zo hebt u littekens op uw voorhoofd, op uw behaarde hoofdhuid en op uw buik. Het medisch attest biedt echter geen uitsluitel over de omstandigheden waarin u deze littekens heeft opgelopen. Bovendien verklaart u op de DVZ dd. 24 november 2015 dat u op uw reisweg naar Europa van een berg bent gevallen en dat u hierdoor een hoofdwonde kreeg. Dit is dan ook een waarschijnlijke verklaring voor de littekens op uw voorhoofd en behaarde hoofdhuid (Fiche nietbegeleide minderjarige vreemdeling, p.2).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Dara Kalan gelegen in de provincie Baghlan. Ook uw verblijf als Afghaans vluchteling in Iran kan niet als geloofwaardig worden bevonden. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u in Afghanistan heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.”.

Deze motieven vinden steun in het dossier, acht de Raad pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Met de argumentatie dat er geen familie van hem mee met hem naar Europa is gereisd, dat hij bij zijn aankomst in België wel vermeldde dat hij hier is toegekomen met “ene T.(...) A.(...) N.(...)”, zijn vrouw en drie kinderen” en dat men in de Afghaanse cultuur personen die ouder zijn dan hijzelf niet aanspreekt met de naam, doch met “oom” en “tante”, uit respect, kan verzoeker geen afbreuk doen aan de gedane vaststellingen. Deze man heeft immers dezelfde familienaam als verzoeker en verzoeker duidde deze niet enkel aan als “oom” als aanspreektitel, maar antwoordde expliciet bevestigend op de vraag of er andere familieleden of kennissen aanwezig zijn in een andere lidstaat van de Europese Unie met inbegrip van België en dit werd verduidelijkt met de bewoordingen “oom van zijn vader naar hier gekomen met zijn vrouw en 3 kinderen” (Fiche Niet-begeleide minderjarige vreemdelingen). Bij de rubriek “varia” werd nog vermeld “samen met oom van vader en zijn familie”. Dit alles in acht genomen kan de uitleg dat hij hier was aangekomen samen met de oom, die niet zijn echte nonkel was in de betekenis van de familieband, doch wel uit de gewoonte die men in Afghanistan heeft om ouderen met “oom” te benoemen niet worden aanvaard. Het argument dat deze persoon toevallig dezelfde familienaam heeft niet vreemd is omdat T. een veel voorkomende naam is in Afghanistan is dan ook niet bij machte om afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen. Overigens wordt de stelling dat T. een veel voorkomende naam is in Afghanistan met geen enkel objectief gegeven ondersteund.

Dat men in Afghanistan zelf zijn familienaam kiest en dat het kan zijn dat binnen eenzelfde huis allen een verschillende familienaam hebben, dat de naam T. werd gekozen door de grootvader van verzoeker en er werd voor geopteerd om deze familienaam te behouden zijn allen losse beweringen die op niets concreet zijn gesteund. Overigens blijkt uit de vertalingen van de neergelegde taskara’s van verzoekers vader en grootvader geenszins dat zij eveneens de naam T. dragen. Verzoeker brengt weliswaar opnieuw zijn eigen taskara, deze van zijn vader en grootvader bij, doch zonder vertaling. Bovendien toont verzoeker niet aan dat de in het dossier aanwezige vertaling niet correct of foutief zou zijn.

Het argument dat verzoeker twee van de oude Hazaragi stamnamen kon opnoemen, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker er “slechts” twee kon opnoemen. Evenmin was verzoeker op de hoogte wat de familienaam van de mensen was. Bovendien moet opgemerkt worden dat geen van de twee namen die verzoeker gaf overeen komt met informatie aanwezig in het administratief dossier. Dat deze lijst van stamnamen niet limitatief is doet geen afbreuk aan het geheel van deze vaststellingen. Verzoeker slaagt er gelet op deze vaststellingen dan ook niet in te overtuigen inzake zijn hazara-afkomst. Dat niet zonder meer kan besloten worden dat de door verzoeker genoemde namen niet correct zouden zijn, maakt nog niet dat verzoeker overtuigende verklaringen heeft afgelegd over zijn Hazara origine. Het argument dat hij tevens drager is van de typische kenmerken van de Hazara en dat andere origines louter op basis van het uiterlijk bepalen of een persoon al dan niet Hazara is, doet hier evenmin afbreuk aan.

Met de algemene bewering dat de discriminatie door de andere origines (zoals Pashtu en Tajik) ten aanzien van de Hazara enorm is en verzoeker dit ook in het opvangcentrum ondervindt waar hij nu verblijft en dit in Afghanistan nog velen malen erger is, kan op zich geen afbreuk doen aan het geheel van de bovenstaande vaststellingen. Ook volstaat dit en de stelling dat hij ook nog soennitisch is niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden afkomst, profiel en verblijf.

Zijn gebrekkige kennis omtrent de zaai- en oogsttijden wijten aan het feit dat verzoeker nog maar een kind was die zich niet inliet met de exacte zaai- en oogsttijden en dat hij op dat moment gewoonweg deed wat hem die dag gevraagd werd om te doen verschoont verzoekers gebrekkige kennis niet. Van iemand die zijn hele leven heeft meegeholpen op de velden met zijn familie kan worden verwacht dat hij hierover doorleefde verklaringen kan afleggen. Bovendien paste verzoeker zijn verklaringen aan wanneer hem tijdens het gehoor werd gewezen op het vage karakter van zijn verklaringen hieromtrent zo verklaarde hij plots dat hij van zijn grootvader en vader 24 uur op 24 de Koran moest bestuderen. Een dergelijke handelwijze doet afbreuk aan verzoekers geloofwaardigheid. Overigens acht de Raad het niet aannemelijk dat verzoekers vader en grootvader hem niets meer hebben geleerd over waarop hij moet letten bij het telen van rijst en dat hij zich geen vragen stelde bij het proces van gewassen telen, hetgeen in de rurale context waarin hij beweert te zijn opgegroeid redelijkerwijze mocht worden verwacht.

Het betoog dat verzoeker van zijn vader en grootvader het overige deel van zijn tijd diende te spenderen aan het bestuderen van de Koran en op de momenten dat er veel werk was op de velden in de perioden waarin effectief gecultiveerd werd, meehielp op het veld en louter bevelen opvolgde, zijn gelet op wat voorafgaat louter *post factum* verklaringen die niet bij machte zijn afbreuk te doen aan de gedane vaststellingen.

Ook de argumenten dat hij een dorpsbewoner was, dat de burgers daar, en al zeker de jeugd, hun dorp amper verlaten, zij in de bergen wonen en afgescheiden leven van de moderne communicatie, er een algemeen gebrek aan informatie heerst en een gebrek aan het willen opdoen van informatie en ervaring overtuigen niet. Dit zijn slechts algemene beweringen die verzoekers fundamentele onwetendheid omtrent de regio waar hij beweert te zijn opgegroeid niet kunnen verschonen. Niettegenstaande verzoeker verklaarde de dorpen te hebben bezocht die het dichtst bij zijn eigen dorp liggen, kan verzoeker nagenoeg niets over deze dorpen vertellen. Hoewel hij eerder te kennen gaf het dorp Khaki Sargeen te hebben bezocht, stelt hij later tijdens het gehoor dat hij dat dorp niet gezien heeft omdat het heel ver is. Verzoeker verklaringen kunnen bezwaarlijk geloofwaardig worden genoemd. Dat hem van deze dorpen niet veel is bijgebleven en dat het niet gemakkelijk is om een dorp te omschrijven, als er geen specifiek opvallende kenmerken voorhanden zijn en hij voor het overige steeds in zijn eigen dorp gebleven heeft volstaat niet om verzoekers gebrekkige kennis te verschonen te meer zijn gebrekkige kennis niet beperkt blijft tot omliggende dorpen maar evenzeer de aanwezigheid van de buitenlandse troepen, overstromingen, aardbevingen, de macht van de taliban en ziekenhuizen in zijn district en een nieuwe school in zijn dorp betreft.

Waar verzoeker aangeeft dat hij als dorpsbewoner, afgesneden van moderne communicatie, geen algemene ruime politieke kennis heeft en dat de commissaris-generaal niet aantoonde waarom hij als "bergbewoner" deze kennis wél zou moeten hebben, stelt de Raad vast dat verzoeker niet aantoonde dat hij een dermate geïsoleerd bestaan heeft geleid waardoor hij omtrent de regio waarvan hij afkomstig is en de plaatsen waarvan hij beweert te zijn geweest dermate onwetend blijkt te zijn. Dat zijn dorp was afgesneden van moderne communicatie en hij een bergbewoner is, wordt overigens op generlei wijze aangetoond.

Daarnaast blijkt uit informatie aanwezig in het administratief dossier dat de buitenlandse troepen in Dahana-e Ghor in 2012 de macht hebben overgedragen aan de Afghaanse veiligheidsdiensten. Wanneer verzoeker wordt gevraagd wanneer dit gebeurd is, weet hij dit niet en verklaarde eerst zelfs dat ze daar altijd waren om daarna te verklaren dat hij niet weet of ze daar waren of niet, hetgeen op zich reeds afbreuk doet aan zijn geloofwaardigheid. De Raad acht het echter niet aannemelijk dat verzoeker dit niet zou weten indien hij werkelijk afkomstig zou zijn uit het district. De aanwezigheid van buitenlandse troepen maakt deel uit van verzoekers dagelijkse leefwereld en is aldus wel degelijk relevant ter beoordeling van verzoekers afkomst en verblijf. Bovendien toont verzoeker niet aan dat hij

een dermate geïsoleerd bestaan heeft geleid en met niemand heeft gesproken waardoor hij niet van dergelijke informatie op de hoogte kon zijn. Dat verzoeker weet dat er Amerikanen waren verschoont deze vaststellingen niet.

Daarenboven kent verzoeker het verschil niet tussen Dahana-e Ghorī en Dand-e Ghorī. Verzoeker verklaarde immers dat beide benamingen hetzelfde betekenen, namelijk de naam van zijn district, maar dat sommige mensen zich vergissen. Hieruit blijkt dat verzoeker zich wel degelijk bewust is van het kleine verschil in de naam, waardoor het niet aannemelijk is dat hij niet weet dat Dand-e Ghorī een gebied is van 60 à 70 dorpen ten noordwesten van Pul-e Khumri, terwijl Dahana-e Ghorī het district is waar hij zelf woonde. Dat dit gebied veraf gelegen van het dorp waar verzoeker woonde en hij slecht zeer zelden zijn dorp Dara Kala verliet volstaan niet om te verklaren dat hij dit kleine verschil in de naam terugbrengt naar een vergissing in de uitspraak van de mensen doch het eigenlijke verschil tussen beide niet kent.

Wanneer verzoeker werd gevraagd of er ooit overstromingen geweest waren in Dahane-e Ghorī antwoordde verzoeker vooreerst expliciet dat er geen overstroming was in Dahane-e Ghorī om daarna te stellen dat hij het niet meer wist om vervolgens het over één aardbeving te hebben (stuk 5, gehoorverslag, p. 38). Nochtans blijkt uit informatie aanwezig in het administratief dossier dat er een ernstige overstroming was in verzoekers district in 2012. Gelet op de impact en ernst van deze overstroming is het niet aannemelijk dat hij dit niet (meer) zou weten.

Het argument dat er in Baghlan jaarlijks overstromingen gebeuren en dat het noorden van Afghanistan elk jaar te maken krijgt met smeltwater uit het Hindoekoesj-gebergte dat samen met zware regenval de kans op overstromingen in het voorjaar verhoogt zoals zou moeten blijken uit de informatie die verzoeker aan het verzoekschrift toevoegt (stuk 2) kan verzoekers onwetendheid omtrent deze zware overstroming niet verschonen. De informatie waarnaar verzoeker eveneens verwijst gaat bovendien over de overstroming in 2012 waarbij vele doden zijn gevallen. Verzoeker verklaarde overigens op de vraag naar overstromingen in Dahane-e Ghorī dat er daar geen overstromingen zijn, terwijl hij zelf informatie bijbrengt waaruit zou blijken dat de provincie Baghlan jaarlijks te maken krijgt met overstromingen. Dat hij de vraag met betrekking tot de overstroming in 2012 niet goed begrepen heeft is dan ook slechts een bewering en blijkt alleszins niet uit het gehoorverslag.

Dat hij als “bergbewoner” geen informatie heeft over natuurrampen in de buurt en er veel gebeurtenissen waren waarover verzoeker niets weet aangezien er geen waren in zijn dorp of onmiddellijke omgeving, verschoont zijn onwetendheid evenmin. Het weze herhaald dat verzoeker niet aantoonde een dermate geïsoleerd bestaan te hebben geleid, waardoor hij volledig verstoken is gebleven van alle informatie.

De Raad treedt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bij waar wordt gesteld dat verzoekers verklaringen in verband met zijn tijdsbesteding in Afghanistan bezwaarlijk doorleefd kunnen worden genoemd. Het betoog dat verzoeker dienaangaande ontwikkelt in het verzoekschrift is algemeen en werpt hier geen andere blik op. Dat de jeugd in Afghanistan niet echt iets te doen heeft tijdens hun vrije tijd is niet enkel slechts een algemene bewering doch doet geen afbreuk aan verzoekers ondoorleefde verklaringen. Met de stelling dat hij op het land werkte en de Koran bestudeerde herhaalt hij slechts zijn verklaringen doch kan hij niets bijdragen aan zijn verklaringen noch een ander licht werpen op de gedane vaststellingen.

De aspecten die verzoeker wel weet, doen geen afbreuk aan zijn onwetendheid omtrent de voormelde elementen.

De Raad stelt vast dat verzoeker zijn onwetendheid over tal van aspecten met betrekking tot hun verblijf in Iran wijt aan het steeds binnenshuis blijven en enkele van zijn verklaringen herhaalt. Hiermee gaat hij voorbij aan de pertinente motivering dienaangaande:

“U werd dan ook de vraag gesteld wat u dan deed om de tijd te laten voorbij gaan. Hierop antwoordt u dat u thuis was en niets deed om de tijd te doden. Logischerwijze zou een jaar en half het huis niet uitkomen erg moeilijk zijn en u zou hier logischerwijze dan ook meer moeten over kunnen vertellen. U werd hier dan ook met geconfronteerd. Hierna verklaart u plots wel soms buiten gekomen te zijn, maar niet veel. U verklaart soms naar buiten gekomen te zijn tot aan de zijkant van het schrijn, maar niet naar andere plaatsen. U werd dan ook gevraagd hoe vaak u naar het schrijn was gegaan. Hierop antwoordt u dat u daar maar één keer bent geweest. U werd er dan ook op gewezen dat uw verklaringen in verband met uw verblijf in Iran vaag waren en u werd erop gewezen dat u het CGVS moet proberen overtuigen

dat u daar echt gewoond hebt. Hierop reageert u door te zeggen dat u vragen zal beantwoorden. Uw hierop volgende verklaringen blijven echter erg vaag. U kan enkel nog stellen dat u soms naar een weg genaamd Ahmadi ging 's avonds. U werd dan ook gevraagd wat u dan al die tijd binnen in uw huis deed. Hierover kan u enkel zeggen dat u de Koran studeerde, hielp in het huishouden en naar tv keek. Wanneer u wordt gevraagd hier iets meer over te vertellen moet u echter het antwoord schuldig blijven (CGVS, p.25-26). Aangezien u een jaar en half in Iran beweert verbleven te hebben mag er logischerwijze verwacht worden dat u meer zou kunnen vertellen over uw leven daar. Uw vage en ondoorleefde verklaringen ondermijnen dan ook in ernstige mate de geloofwaardigheid van uw beweerde verblijf in Iran.” Met zijn vage betoog in het verzoekschrift kan hij dan ook geen afbreuk doen aan voorgaande vaststellingen en overtuigt hij geheel niet.

Wat de situatie voor Afghanen in Iran is, is *in casu* niet dienstig. Verzoeker slaagt er immers niet in aannemelijk te maken als Afgaanse vluchtelingen in Iran te hebben verbleven. Bovendien moet de vluchtelingenrechtelijke vrees voor vervolging en het reëel risico op ernstige schade beoordeeld worden naar het land van de nationaliteit, *in casu* Afghanistan.

De door verzoeker neergelegde documenten kunnen zijn geloofwaardigheid wat betreft zijn herkomst en identiteit niet herstellen. Documenten beschikken immers slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers voorgehouden herkomst ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving daarvan worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen.

Met betrekking tot de door verzoeker neergelegde taskara's moet nog worden opgemerkt dat geen enkele van deze taskara's verzoekers beweerdelijke familienaam T. vermelden.

Met betrekking tot het neergelegde medisch attest werd pertinent als volgt geoordeeld:

“Het medische attest dat u voorlegt bevestigt dat u littekens hebt op verschillende plaatsen op uw lichaam. Zo hebt u littekens op uw voorhoofd, op uw behaarde hoofdhuid en op uw buik. Het medisch attest biedt echter geen uitsluitsel over de omstandigheden waarin u deze littekens heeft opgelopen. Bovendien verklaart u op de DVZ dd. 24 november 2015 dat u op uw reisweg naar Europa van een berg bent gevallen en dat u hierdoor een hoofdwonde kreeg. Dit is dan ook een waarschijnlijke verklaring voor de littekens op uw voorhoofd en behaarde hoofdhuid (Fiche nietbegeleide minderjarige vreemdeling, p.2).” Dat verzoeker het slachtoffer werd van een bomaanslag, opgenomen werd in het ziekenhuis en getraumatiseerd zou zijn blijkt niet uit voormeld attest noch uit enige ander document dat door verzoeker wordt neergelegd.

Daarnaast is de Raad van oordeel dat de lage scholingsgraad en jeugdige leeftijd van verzoeker geen afdoende verklaring vormen voor de lacunes in zijn kennis inzake de regio waar hij beweert gedurende zijn hele leven te hebben gewoond. Ook van personen met een lage scholingsgraad mag immers worden verwacht dat deze kunnen antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent hun directe leefomgeving en de regio waarin zij heel hun leven beweren te hebben gewoond, alsmede dat zij een aantal basiszaken kennen en dat zij een aantal gegevens op een doorleefde wijze kunnen situeren. De steeds weerkerende stelling dat hij zijn dorp nooit verlaten heeft doet hier niets aan af. Verzoeker toont evenmin aan dat hij op het ogenblik van zijn vlucht dermate jong was dat redelijkerwijs niet kan worden verwacht dat hij van dergelijke zaken op de hoogte is. Daarenboven kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers bewering in Iran te hebben verbleven waardoor er evenmin geloof kan worden gehecht aan zijn bewering slechts 15 jaar en al tweeënhalve jaar weg is uit Afghanistan te zijn geweest op het ogenblik van vertrek in Afghanistan.

In de mate dat verzoeker zijn herkomst uit deze regio niet aannemelijk maakt, kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan het asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België in Dara Kalan in het district Dahana-e Ghorri heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin

en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De Raad stelt voorts vast dat verzoeker geen concrete elementen bijbrengt waaruit kan blijken dat hij bij terugkeer naar Afghanistan als een verwesterde jongeman gepercipieerd en gevisieerd zou worden. Hij toont op geen enkele manier aan dat zijn verblijf sinds november 2015 in Europa van hem een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat hij zijn leven in Afghanistan niet opnieuw zou kunnen opnemen. Het betoog dat hij in België verder naar school wenst te gaan en de concrete uitwerking hiervan kan geen afbreuk doen aan wat voorafgaat.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is Dara Kalan het district Dahana-e Ghor in de provincie Baghlan, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Verzoekers betoog met betrekking tot de veiligheidssituatie en een eventueel intern vluchtalternatief in Afghanistan is in het licht van het voorgaande niet relevant.

2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend zeventien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF